

Sygnatura akt II Cz 840/13

POSTANOWIENIE

K., dnia 17 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO. Janusz Roszewski

Sędziowie: SSO. Barbara Mokras

SSO. Wojciech Vogt – spr.

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2013 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku K. B. i J. B.

z udziałem R. S.

o udzielenie zabezpieczenia powództwa przed wszczęciem postępowania w sprawie

od postanowienia Sądu Rejonowego w Kępnie z dnia 30 sierpnia 2013 r. , sygn. akt I Co 479/13

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Kępnie udzielił zabezpieczenia roszczenia o zapłatę kwoty w wysokości 62.472,33 zł poprzez ustanowienie hipoteki przymusowej w kwocie 62.472,33 zł na należącym do uczestnika R. S. 1/2 udziału w nieruchomości znajdującej się w K. ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Kępnie Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczysta nr (...), na rzecz wnioskodawców K. B. i J. B.. Wyznaczył wnioskodawcom K. B. i J. B. termin dwóch tygodni do złożenia pozwu o zapłatę przeciwko R. S. – pod rygorem upadku zabezpieczenia i orzekł o kosztach postępowania. Rozstrzygnięcie swoje oparł na następujących ustaleniach:

Sąd Rejonowy ustalił, że wnioskodawcy w uzasadnieniu wniosku wskazali, że K. B. i R. S. są współwłaścicielami po 1/2 nieruchomości znajdującej się w K. ul. (...) oraz że K. B. i J. B. wraz z R. S. uzgodnili, iż R. S. przeniesie swój udział we współwłasności owej nieruchomości na rzecz K. i J. B. w zamian za uregulowanie przez nich zadłużenia uczestnika postępowania, między innymi względem Banku (...) w K. a to w wysokości 62.472,33 zł lub zwróci wnioskodawca uiszczone przez nich zadłużenie. Mimo, że wnioskodawcy uregulowali owo zadłużenie R. S. nie przeniósł na nich własności części nieruchomości ani nie zwrócił uiszczonych kwot. Podano również, że brak zabezpieczenia poważnie utrudni, a wręcz uniemożliwi wykonanie przyszłego wyroku w zakresie możliwości spłaty wnioskodawców przez uczestnika, jako że uczestnik nie posiada innych składników majątkowych (poza wskazaną nieruchomością) przedstawiających wartość gwarantującą zabezpieczenie spłaty, a ponadto pomiędzy stronami jest głęboki konflikt. Sąd Rejonowy ocenił, że wnioskodawcy wykazali wiarygodność roszczenia oraz wykazali interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia złożył uczestnik wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia przez oddalenie wniosku o zabezpieczenie. Wniósł również o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania oraz wstrzymanie wykonania

zaskarżonego postanowienia do czasu rozstrzygnięcia zażalenia. Zarzucił, że wnioskodawcy nie uprawdopodobnili roszczenia, a ponadto brak zabezpieczenia nie pozbawiłby ich zaspokojenia, gdyż uczestnik jest właścicielem jeszcze jednej nieruchomości położonej w J. i położonej w K. przy ul. (...). W uzupełnieniu zażalenia podniósł, że dochodzona roszczenie uległo przedawnieniu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy zasadnie ocenił, że dokumenty dołączone do wniosku czynią roszczenie wnioskodawców wobec uczestnika roszczeniem wiarygodnym. Z zaświadczenia (...) Bank (...) w P. z dnia 8 maja 2008 r. ((...) (...) - (...)) jasno wynika, że K. i J. B. ze swojego konta posiadanego w tym Banku dokonali między innymi płatności na rzecz Banku (...) w K. tytułem długu R. S. na kwotę 62.472,33 zł i to w dniu 16 listopada 2007 r. Powyższy dokument wraz z dołączonym do zażalenia porozumieniem nr (...) z dnia 22 października 2007 r. zawartym między Bankiem (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. a R. S., z którego wynika, iż zadłużenie tego ostatniego w kwocie 62.472,33 zł ma zostać spłacone w terminie 30 dni od dnia podpisania porozumienia wyraźnie wskazują, że kwota spłacona przez wnioskodawców była kwotą wynikająca z realnego długu i nie stanowiła zapłaty należności przedawnionej. Skoro wnioskodawcy dokonali spłaty w 2007 r., to ich roszczenie w stosunku do uczestnika również nie uległo przedawnieniu (okres przedawnienia w tym wypadku wynosi 10 lat – art. 118 k.c.). Konsekwencją spłaty tego zadłużenia była zgoda Banku na wykreślenie hipotek z dnia 12 grudnia 2007 r. Ten ostatni dokument również uwiarygodnia roszczenie wnioskodawców.

Sąd Rejonowy słusznie więc przyjął, że wnioskodawcy uwiarygodnili swoje roszczenie i tym samym spełniona została podstawowa przesłanka związana z żądaniem zabezpieczenia.

Nie ma również racji skarżący, że wnioskodawcy nie wykazali, że brak zabezpieczenia może pozbawić ich zaspokojenia. Wnioskodawcy bowiem wykazali, że nieruchomość przy ul. (...) w K. nie przynosi dochodów oraz że uczestnik przestał prowadzić działalność gospodarczą pod firmą Zakład (...). W oparciu o te okoliczności wyciągnęli słuszny wniosek, że uczestnik jest w trudnej sytuacji finansowej. Uczestnik w zażaleniu tym okolicznością nie zaprzeczył. Ponadto sam fakt, że uczestnik jest właścicielem jeszcze dwóch innych nieruchomości nie jest dostateczną przesłanką aby uznać, że wnioskodawcy nie mają interesu w żądaniu zabezpieczenia. Uczestnik nie podał bowiem wartości tych nieruchomości i nie ma podstaw do uznania, że z nich właśnie mogliby się zaspokoić wnioskodawcy. Ponadto konflikt między stronami jest również argumentem za udzieleniem zabezpieczenia, gdyż przy braku zabezpieczenia decyzje uczestnika mogłyby doprowadzić do pozbawienia ich zaspokojenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało zgodnie z art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzec jak w sentencji.